

เคล็ดลับ ในการเขียนเค้าโครงละเอียด ของปริญญานิพนธ์

โมรี ชื่นสำราญ

นิสิตปริญญาโทที่รัก ถ้าท่านไม่ต้องการพบกับความผิดหวัง ในการเสนอเค้าโครงละเอียดของวิทยานิพนธ์ ท่านควรจะทำอย่างไร... .. โปรดอ่าน "บันได ๕ ขั้น" ดังนี้

๑. ข้อเรื่องปริญญานิพนธ์

- ต้องคลุมเนื้อหาของปริญญานิพนธ์ได้ครบถ้วน ไม่ควรตั้งชื่อเรื่องที่มีขอบข่ายกว้างจนเกินไป เช่น ถ้าจะวิจัยผลงานของนักเขียนเป็นบางเล่ม ก็ควรระบุไว้ในชื่อเรื่องให้เด่นชัด

๒. จุดมุ่งหมาย ความสำคัญ และสมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

- ต้องสอดคล้องกัน
- คลุมเนื้อหาของปริญญานิพนธ์ทั้งหมด

๓. คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

- ควรอธิบายคำจำกัดความศัพท์เฉพาะทุกคำที่ปรากฏในชื่อเรื่อง และในความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๔. เอกสารในการวิจัย

- ต้องเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้อง และเกื้อหนุนเนื้อหาของปริญญานิพนธ์
- ควรเขียนลำดับขั้นตอนให้สอดคล้องกับเนื้อหา
- ควรมีการจัดหมวดหมู่ (Organization) กับความรู้ที่ได้มาจากการอ่านเอกสาร อ้างอิงว่า จะมาเสริมกับวิทยานิพนธ์ที่นิสิตทำได้อย่างไร
- ควรแสดงให้เห็นชัดว่าตอนใดนิสิตถอดความในการอ้างอิง หรือใช้คำพูดของบุคคลที่อ้างอิง และการอ้างอิงนั้นควรเป็นการอ่านจากต้นฉบับเดิม ไม่ใช่ไปลอกมาจากการอ้างอิงในปริญญานิพนธ์ฉบับก่อน ๆ
- นิสิตควรแยกให้ออกว่า เอกสารอ้างอิงใดตรงกับเรื่องของตนจริง ๆ และเข้าใจเนื้อหาของสิ่งที่ตนอ้างอิงคือพอที่จอธิบายให้กรรมการเข้าใจได้
- นิสิตมีสิทธิ์ที่จะพุกแย้ง ถ้านิสิตไม่เห็นด้วยกับงานวิจัยที่นิสิตนำมาอ้างอิง

๕. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

- เขียนเรียงตามลำดับขั้นตอนที่จะกระทำได้จริง ๆ โดยมีรายละเอียดพอสมควร ที่จะทำให้กรรมการเข้าใจถึงขั้นตอนที่จะทำ ตลอดจนเจตนาหรือผลที่จะได้รับจากขั้นตอนแต่ละขั้น

๖. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

- ต้องมีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง เพียงพอ
- เกณฑ์การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ต้องมีมาตรฐานที่ดี อย่ามีช่องโหว่ให้กรรมการค้านได้

๗. เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

- ต้องมีมาตรฐาน มีค่าความเชื่อมั่น และเที่ยงตรง มาตรฐานของเครื่องมือจะดี ถ้าเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นเกณฑ์ที่แน่นอน ละเอียต และใช้วัดผลได้จริง ๆ

๘. การเรียบเรียงปริญญานิพนธ์

- ต้องมีความกระชับรัด และให้เนื้อหาต่อเนื่องกัน สอดคล้องกับความมุ่งหมาย นิสิตมีอิสรภาพในการแบ่งบทตามความเหมาะสม แต่บทใดบทหนึ่งควรจะเป็นหัวใจของการวิจัยที่แสดงถึงวิธีดำเนินการและการแปลผล

๙. คุณค่าของปริญญานิพนธ์

- ต้องมีคุณค่าทางวิชาการ คือเป็นการค้นพบสิ่งใหม่ และเป็นที่ยอมรับได้
- มีเนื้อหา และแนวทางวิเคราะห์หรือวิจัย เหมาะสมที่จะเป็นปริญญานิพนธ์ระดับปริญญาโทได้
- ไม่ซ้ำกับปริญญานิพนธ์ที่มีผู้วิจัยมาแล้ว
- ตรงกับสาขาวิชาปริญญาที่นิสิตกำลังเรียน

สิ่งที่กรรมการต้องการทราบ ในการประชุมเค้าโครงละเอียด ก็คือ นิสิตมีความสามารถที่จะวิจัยงานชิ้นนี้ได้หรือไม่ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับตัวการต่อไปนี้

๑. นิสิตมีพื้นความรู้ในเรื่องที่จะวิจัยหรือไม่ คือเรื่อง que เลือกตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมาหรือไม่ เช่นถ้า นิสิตอยู่ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ ก็ไม่ควรจำทำการวิจัยในเรื่อง "คุณค่าทางวรรณคดีของหนังสือในห้องสมุด" เป็นต้น

๒. ขอบเขตของการวิจัยของนิสิต ไม่ควรกว้างเกินไป จนนิสิตไม่สามารถจะทำการวิจัยได้ภายในเวลาที่ทางบัณฑิตวิทยาลัยได้กำหนดไว้

๓. ถ้านิสิตใช้สถิติ นิสิตเข้าใจสถิติที่ใช้หรือไม่ หรือจะเอาไปให้เพื่อนหรืออาจารย์ที่รู้สถิติวิเคราะห์ให้ ซึ่งก็จะเปลืองงานวิจัยชั้นนั้นมิได้เป็นผลงานของนิสิตคนเดียว

๔. นิสิตได้ทำการค้นคว้าในเรื่องที่ตนเลือกวิจัยมาแล้ว จนพอจะเห็นลู่ทางการวิจัยนี้จะสำเร็จลุล่วงได้ และผลออกมาในรูปใด ดังนั้นก่อนส่งเค้าโครงละเอียด นิสิตควรจะได้เริ่มการวิจัยมาบ้างแล้ว ไม่ใช่มีความคิดเพียงคร่าว ๆ แล้วก็ไปเอาวิทยานิพนธ์เก่า ๆ มาลอกแบบเขียนออกมา

ถ้าท่านสามารถทำความเข้าใจกับบันไดทั้ง ๔ ขั้น ดังกล่าวข้างต้นนี้ได้ ท่านก็จะไม่ต้องพบกับคำว่า “ไม่ผ่าน” “ค้างการประชุม” หรือ “ไม่อนุมัติ” ให้ขวัญของท่านกระเจิงไปชั่วคราว เสีย “mood” ต่อการเริ่มต้นขีดเขียนงานวิจัยของท่านโดยใช่เหตุ

โมรี ชันตำราญ

เลขานุการคณะกรรมการประชุมเค้าโครงละเอียดวิทยานิพนธ์
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ